

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216204504
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8216204504.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. A., N.. XX.XX.XXXX, A. X. XXX, K., o zaplatenie 7.134,92 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6Csp/50/2016-50 z 25.8.2017, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 6.815,15 eur s 5 % úrokom zo sumy 6.912,65 eur od 26.7.2016 do 17.8.2016, zo sumy 6.815,15 eur od 18.8.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Určil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 92 %. Vychádzal zo zistenia, že sporové strany uzavreli 7.10.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 251124, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 7.600,- eur s úrokovou sadzbou 7,9 % ročne. V zmluve bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 228,- eur a výška anuitnej splátky 99,05 eur. Stanovená bola splatnosť na 9 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr do 21.10.2024. Celkovo mal žalovaný uhradiť 108 splátok a celkovo mal zaplatiť žalobcovi 10.925,40 eur. V zmluve je uvedená aj RPMN vo výške 9,15 % a priemerná RPMN vo výške 10,07 %. Podľa prehľadu splácania do predčasného zosplatenia žalovaný uhradil splátky vo výške 687,35 eur. Podľa prehľadu splácania po predčasnom zosplatení žalovaný uhradil splátku vo výške 97,50 eur dňa 17.8.2016 a následne už neuhradil žiadnu sumu.

2. Podľa názoru súdu prvej inštancie v predmetnej zmluve nebola naplnená náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože prevláda v súdnych rozhodnutiach názor, že nepostačuje, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že Zákon spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkového právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. V predmetnej zmluve chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nie sú uvedené v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota RPMN, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Pokiaľ ide o náležitosť špecifikovanú v § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, v zmluve je uvedená splatnosť úveru 9 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky,

najneskôr 21.10.2024, čo má byť zrejme uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Absentuje výslovné uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Za týchto okolností v dôsledku uvedených nedostatkov zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami v nadväznosti na zákonnú úpravu náležitosti takejto zmluvy súd prvej inštancie považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi priznal sumu 6.815,15 eur, pretože žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 7.600,- eur a do zosplatenia zaplatil sumu 687,35 eur, po zosplatení sumu 97,50 eur dňa 17.8.2016, teda rozdiel predstavuje 6.815,15 eur. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania zo sumy 6.912,65 eur od 26.7.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po určení termínu zaplataenia dlhu, t.j. po jeho zosplatení na základe listu z 25.7.2016, a to do 17.8.2016, a zo sumy 6.815,15 eur od 18.8.2016 do zaplataenia. V závislosti od toho súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalobca bol úspešný v podiele 96 % po zohľadnení výsledku konania, neúspešný bol v podiele 4 %, a preto mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 92 % proti žalovanému.

3. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

4. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Poukázal na to, že súd neuviedol, ktoré konkrétne predpoklady chýbajú a na základe akých úvah dospel k záveru, že nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN. V tejto časti je rozsudok odôvodnený nie úplne a nenáležite. Všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú a ide o - výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy.

6. Zmluva v bode 1.2. obsahuje konečnú splatnosť úveru, a to uvedením, že je to 9 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr do 21.10.2024, pričom prvá anuitná splátka bola splatná 20.10.2015, keďže zmluva bola uzavretá 7.10.2015 a splatnosť splátky do 20-teho dňa v mesiaci). Úrok nie je náležitou vyžadovanou zákonom, pričom úrokovú sadzbu zmluva obsahuje v bode 1.2. Odplata je uvedená v súlade s predpismi, na ktoré daná náležitosť odkazuje, t.j. na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a predstavuje 10,9 %.

7. Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, treba konštatovať, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú obchodné podmienky banky (VOP a OP) a niektoré náležitosti, ktoré v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie náležitosti sú v OP alebo vo VOP. Počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

8. Výška, počet a termíny splátok poplatkov u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy.

9. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Bod 2.5.5. OP určuje poradie uspokojovania pohľadávky tak, že všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta, alebo tretej osoby na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok

banky voči klientovi v poradí - dlžná a splatná istina, ako prvá v poradí, následne dlžné a splatné úroky, dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky ako štvrté v poradí, pričom konkrétnu pohľadávku v rámci príslušného poradia, na ktorú bude platba započítaná určí banka s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu.

10. Článok 10 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 treba vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutnej vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj obchodných podmienkach.

11. V zmysle čl. 10 ods. 2 písm. h) citovanej Smernice (t.j. úprava výšky, počtu a frekvencie splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) a písm. i) tejto Smernice (právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy) sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky.

12. Pokiaľ ide o čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48 (týkajúci sa výšky, počtu a frekvencie splátok a prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

13. Je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2., pričom v tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiaden spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. Účelom Zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo to, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok z omeškania a poplatky. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca uviedol, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Zo zmluvy je zrozumiteľne jasné, že splátka vo výške 99,05 eur pozostáva z poplatku za poistenie vo výške 0,- eur, z úroku 7,9 % ročne a je pochopiteľné, že zvyšok tvorí istina. Uvedené mohol žalobca poskytnúť žalovanému aj v takom vyjadrení, aby niektoré z týchto údajov neboli uvedené v percentuálnom vyjadrení, avšak kedykoľvek bol ochotný poskytnúť ich v písomnej forme na základe žiadosti žalovaného a bezplatne. Žalovaný však takúto žiadosť žalobcovi neadresoval a svoj si záväzok nesplnil.

14. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

15. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní boli preskúmané výroky napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie, ktorý odvolaním žalobcu napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

17. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého v zásadných otázkach správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne v napadnutej časti

rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie v zásade zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Právne posúdenie prejednávanej veci súdom prvej inštancie je v zásade taktiež správne.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

20. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona, pričom týmito obligatónymi náležitosťami sú (okrem iného):

- f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;
- j) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov;
- k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. V prejednávanej veci bolo nepochybne zistené, že zmluva zo 7.10.2015 pod č. 251124 má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úver bol poskytnutý vo výške 7.600,- eur s úrokovou sadzbou 9,5 % p.a.. Súd prvej inštancie správne ustálil aj zostatok nesplateného úveru v závislosti od rozhodnutia žalobcu o predčasnom zosplatení tohto úveru, t.j. k 25.7.2016 a zohľadnil aj to (suma 97,50 eur), čo zaplatil žalobca po zosplatení úveru, pričom celkový nesplatený dlh je takto 6 815,15 eur.

22. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že predmetný úver treba považovať za úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu nenaplnenia náležitostí uvedených v § 9 ods. 1 písm. f), j) a k) citovaného zákona v predmetnej úverovej zmluve, možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný úver je skutočne úverom bez úrokov a bez poplatkov.

23. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to náležitú špecifikáciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ako správne konštatuje súd prvej inštancie, túto náležitosť predmetná zmluva neobsahuje, pričom zmluva obsahuje len údaj o výške anuitnej splátky (99,05 eur) a počte anuitných splátok, ktoré určuje v počte 108, avšak konkrétnu špecifikáciu vyžadovanú citovaným ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje.

24. V tomto smere nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, uvedenou v jeho odvolaní, poukazujúcou na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj VOP a OP. V tejto súvislosti nestačí len odkaz na bod 2.5.3 Obchodných podmienok, ktorý popisuje anuitné splácanie formou tzv. konštantnej anuity, pričom výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká s výnimkou poslednej splátky a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšnými príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší pracovný deň

25. Tieto informácie sú uvedené v bode 2.5.3. OP žalobcu, avšak nie v samotnej úverovej zmluve, čo treba kvalifikovať ako porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Ak by súd aj pripustil, že Obchodné podmienky sú súčasťou úverovej zmluvy, treba poukázať na významnú judikatúru, ktorá sa touto problematikou zaoberá (závery Ústavného súdu ČR vo veci sp.zn. I.ÚS 3512/11), z ktorej vyplýva, že treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv, majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednania o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí nepočína si v právnom vzťahu poctivo, a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

27. Na základe toho treba konštatovať, že súd prvej inštancie nepochybil pokiaľ konštatoval absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom v zmysle vyššie uvedeného odkazom na údaje uvedené v Obchodných podmienkach nemožno túto absenciu napraviť, alebo konvalidovať.

28. Túto prísnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno prekenuť ani tým, že banka (žalobca) bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru.

29. To sú v skutočnosti okolnosti, ktoré mali byť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch uvedené v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere a nemožno ich nahradiť ani uvedeným postupom banky na žiadosť klienta (žalovaného) alebo odkazom na Obchodné podmienky v zmysle vyššie uvedeného.

30. Treba súhlasiť aj so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, nakoľko v predmetnej zmluve je uvedená splatnosť úveru, ktorá je definovaná ako 9 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr do 21.10.2024, čo nemožno považovať za riadne vymedzenie doby trvania predmetnej úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Možno polemizovať so záverom súdu prvej inštancie v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), ktorý sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, vo vzťahu ku ktorému súd uviedol, že tento nie je taktiež náležite špecifikovaný v úverovej zmluve, pretože splatnosť úveru sa v tejto zmluve v zmysle vyššie uvedeného definuje do 21.10.2024, z čoho vyplýva aj termín konečnej splatnosti tohto spotrebiteľského úveru, avšak ako bolo naznačené, treba súhlasiť so záverom o absencii údaju o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Napokon možno uzavrieť, že záver súdu prvej inštancie o absencii všetkých náležitostí RPMN, na základe ktorých túto žalobca vypočítal a ustálil v predmetnej úverovej zmluve, je v rozpore s textom tejto zmluvy, pretože v časti zmluvy označenej ako výška RPMN sú uvedené parametre, na základe ktorých žalobca postupoval, a to - výška anuitnej splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru a možno súhlasiť s námietkami odvolateľa, že pokiaľ urobil súd záver o tom, že takto nie sú definované všetky predpoklady pre výpočet RPMN, mal súd uviesť, ktoré predpoklady naplnené neboli, pretože žalobca (s poukazom na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní) považuje túto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere za naplnenú, pretože tieto predpoklady výpočtu RPMN definoval.

32. Napriek tejto polemickej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie treba konštatovať, že boli zistené základné predpoklady pre záver o bezúročnosti a bezpoplatnosti predmetného úveru na základe absencie náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch a na základe absencie doby trvania zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Samotné zistenie týchto okolností postačuje pre záver o bezúročnosti a bezpoplatnosti tohto úveru, a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne vo výroku o zamietnutí žaloby v uvedenej časti. So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil vo výroku o zamietnutí žaloby a súvisiacom výroku o trovách konania. Smernice, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní, ako zdroje komunitárneho práva, nie sú priamo aplikovateľné v členskom štáte EÚ a ich účinok možno dosiahnuť len cez tzv. eurokonformný

výklad vnútroštátnych predpisov, t. j. zákona o spotrebiteľských úveroch, čo so zreteľom na jeho prísne a exaktné znenie nie je v tejto veci možné v tom zmysle ,aby iným spôsobom mohli byť vykladané ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch(najmä § 9; pozri k tomu bližšie Anton Pavúk: Prečo rozsudok Súdneho dvora Európskej únie Home Credit Slovakia c.a. Klára Bíróová nie je spôsobilý zmeniť rozhodovaciu prax slovenských súdov, Najpravo.sk, 21.12.2016).

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).